

Trymskvida

1.

Vreid var Vingtor
då han vakna
og hamaren sin
han munde sakne.
Skjegg han riste,
hedna han skok;
tok son åt Jord
um seg å trivle.

2.

Og han dei ordi
aller fyrst kvad:
"Høyr du Loke
her kva eg segjer,
som ingen på jord
hell i uppheimen veit:
frå åsgud hev dei
hamaren stoli."

3.

Gjekk han til Frøya
i fagre tun,
og han dei ordi
aller fyrst kvad:
"Vil du meg Frøya,
din fjørham låne,
at eg min hamar
hitte måtte?"

Frøya kvad:

4.

"Eg gav deg han gjerne,
um av gull han vøre;
og lét deg han få,
var han laga av sylv."

5.

Flaug då Loke,
fjørhamen dunde,
til ut han kom
av Åsagarden,
og inn han kom
i Jotunheimen.

6.

Trym sat på haugen,
tusse-drotten,
band han batt
åt bikkjom av gull,
og måni meitte
på marom sine.

Trym kvad:

7.

"Koss gjeng det åsom?
Koss gjeng det alvom?
Kvi kjem du einsleg
til Jotunheimen?"

Loke kvad:

"Ilt er med åsom,
ilt er med alvom.
Hev du Lorrides
hamar løynt?"

Trym kvad:

8.

"Eg hev Lorrides
hamar løynt
åtte raster
under jordi.
Ingen honom
att fær heimta
utan han fører meg
Frøya til viv."

9.

Flaug då Loke,
fjørhamen dunde,
til ut han kom
av Jotunheimen,
og inn han kom
i Åsagarden.
Tor honom møtte
midt i tunet,
og han dei ordi
aller fyrst kvad:

10.

"Hev du heppe
havt med ærend?
Sei der i lufti
den lange tidend;
sitjande selle
soga si gløymer,
og liggjande mann
lyg det han beller."

Loke kvad:

11.

"Heppe eg hev
havt med ærend,
Trym hev din hamar,
tusse-drotten;
ingen honom
att fær heimta,
utan han fær honom
Frøya til viv."

12.

Gjeng dei fagre
Frøya å finne,
og han dei ordi
aller fyrst kvad:
"Bitt um deg, Frøya,
brure-linet,
me tvo skal aka
til Jotunheimen."

13.

Vreid vart då Frøya
så ho frøste,
og åsa-salen
all han bivra.
Ned spratt bjarte
brisinga-menet.
"Manngal dei meg
meiner vera,
um eg ek med deg
til Jotunheimen."

14.

Alle i senn
var æser på tinge
og åsynjur
alle til stades.
Rådlag heldo
rauste gudar,
koss Lorrides hamar
dei hitte skulde.

15.

Kvad det Heimdall,
kvitaste åsen,
- vidt såg han fram
som vanene elles -:
"Binde me um Tor
brure-linet,
bere han bjarte
brisinga-men.

16.

Late um honom
lyklar ringle
og kvende-klæde
um kne falle;
på brjostet setje me
breie steinar,
og hagleg binde me
hovud-toppen."

17.

Kvad det Tor,
den trauste ås:
"Kjering vil då
kalle meg æser,
lèt eg meg binde
med brure-lin."

18.
Kvad då Loke,
Lauvøy-sonen:
"Teg deg, Tor,
tala kje dette;
snart kjem jotnar
til Åsgard byggje,
um inkje din hamar
du heimtar att."

19.
Batt dei um Tor då
brure linet
og det bjarte
brisinga-menet,
lèt dei um honom
lyklar ringle
og kvendeklæde
um kne falle,
sette på brjostet
breie steinar,
og hagleg batt dei
hovud-toppen.

20.
Då kvad Loke,
Lauvøy-sonen:
"Meg til terne
du take med deg,
so èk me to kvende
til Jotunheimen."

21.
Snøgt vart baa
bukkane heimta,
sprette i skoklar,
skulde vel renne.
I berg det brotna,
brann i jord loge,
ók Odins son
til Jotunheimen.

22.
Då kvad det Trym,
tusse-drotten:
"Upp og bere
på benkjer halm,
no fører dei meg
Frøya til viv,
dotter åt Njord
i Noatun.

23.
Her gjeng innmed garden
gullhyrnde kyr,
ålsvarte uksar,
jotnen til gaman.
Eg hev nøgdi av gull,
hev nøgdi av godar,
einast Frøya
eg no vantar."

24.
Tidleg um kvelden
kom det til dess
at fram for jotnar
øl vart bori.
Sjølv åt han ein ukse,
åtte laksar,
alle dei kråser
til kvendi var laga,
tri kaggar mjød
drakk mann hennar Siv.

25.
Då kvad det Trym,
tusse-drotten:
"Kvar såg du brur
bite kvassare?
Aldri såg eg brur
bite breidare
eller meir mjød
nokor møy drikke."

26.
Sat ho attmed,
den innfule terna,
som ord fann til svars
på jotuns tale:
"Frøya åt inkje
åtte næter,
so ovhuga var ho
til Jotunheimen."

27.
Han letta på linet,
var lysta te kysse,
men undan han stokk
endelangt i salen.
"Kvi er så illkvasse
augo på Frøya?
Eld meg tykkjest
or augo loga!"

28.
Sat ho attmed,
den innfule terna,
som ord fann til svars
på jotuns tale.
"Inkje sov Frøya
åtte næter,
so ovhuga var ho
til Jotunheimen."

29.
Inn kom arme
jotun-systri,
som beda torde
um brure-skatten:
"Rett meg ringar
raude av handom,
um du vil hava
hugnad hjå meg,
hugnad hjå meg
og all mi hyllest."

30.
Då kvad det Trym,
tusse-drotten:
"Bere inn hamar'n
bruri å vigje,
leggje Mjøln
på møyar-kne,
vigje oss saman
med Vår si hand."

31.
Lo i hugen
Lorride godt,
då hardhausen
sin hamar kjende.
Trym drap han fyrst,
tusse-drotten,
og jotunætti
all han tynte.

32.
Drap den aldruge
jotun-systri,
ho som bad han
um brureskatten.
Skjell ho fekk
for skillingar
og hogg av hamar
for haug av ringar.
So kom Odins son
att til sin hamar.